

Marijan F. Kranjc, generalmajor v pokoju

Janko PREMRL - Vojko, primorski partizan in narodni heroj - resnica o njegovi smrti

Dodatek: pričevanja treh Vojkovih soborcev iz vasi Lozice.

Stanko Jež, sin Pavleta Ježa - Iztoka, partizana, namestnika poveljnika čete Janka Premrla – Vojka, mi je 20. 10. 2015 poslal kopijo str. 139 iz knjige *Vojkov vod* Ivana Renka, kjer je podrobno opisana smrt njihovega poveljnika in narodnega heroja – Vojka. Takole pravi:

Ko so borci uspeli presenetiti italijansko kolono in čakali Vojkov ukaz za juriš, se je oglasil Lado, ki je klical: »Umik, hitro. Ne sprašuj!« Borci so zapustili položaj in se povzpeli do Ladota. Ta je povedal, da je Vojko hudo ranjen in da ga morajo čimprej odnesti na varno. Vojko je sedel naslonjen na desetnika Borisa. Bil je ranjen v trebuh in je hudo trpel. Ko je videl, da borci pripravljajo nosila, je z zadnjimi močmi ukazal:

»Pustite me tu. Juriš, juriš! Ne umikajte se! Na položaje! Dotolcite fašiste!«

To je bilo edino povelje, ki ga borci niso izvršili. Odnegli so ga v svojo bazo na črnovrški planoti.

Iz vasi Lozice so 27. 5. 1942 odšli v partizane:

- Pavel Jež - Iztok,
- Ivan Renko - Jakec (pisec knjige *Vojkov vod*),
- Ciril Pelicom - Rado (pisec knjige *Po Vojkovih poteh*),
- Anton Nabergoj - Srečo (padel),
- Jože Jelarič - Mihec (padel),
- Anton Andlovec - Sočan (padel).

Trije so neposredni pričevalci Vojkove smrti!

Tudi Pavel Jež, pozneje poveljnik Gradnikove brigade in nazadnje polkovnik ter poveljnik slovenskega dela zveznega odreda Ljudske milice v Beogradu, je pripovedoval podobno o Vojkovi smrti.

Očetove spomine sta v družinsko kroniko z naslovom *Med Sočo in Dravo* strnila leta 2009 sin Stanko in hčerka Sonja.

Otroke partizanskih staršev bolijo neresnice, ki jih nekateri nestrpneži širijo o primorskem narodnem junaku Janku Premrlu - Vojku!